

Sygn. akt IX U 1041/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość renty i emerytury

na skutek odwołania J. P.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 marca 2014r. Znak (...) oraz znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1041/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonymi decyzjami z dnia 17.03.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył ubezpieczonemu J. P. (P.) wysokość emerytury oraz renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 01.08.2010r., tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc zgłoszenia wniosku i przekazał wraz ze świadczeniem za miesiąc kwiecień wynikającą z powyższego przeliczenia należność wraz z odsetkami ustawowymi.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się wyrównania emerytury za wcześniejszy okres podnosząc, iż wniosek o przeliczenie świadczenia złożył w dniu 13.01.2009r., zatem świadczenie ustalone we właściwej wysokości powinno zostać wypłacone za okres od 01.01.2009r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony J. P. urodził się w dniu (...)

Od dnia 11.10.1998r. uprawniony jest do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, która począwszy od dnia 07.10.2002r. jest wypłacana w zbiegu z emeryturą. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczeń wyniósł 130,34%.

W dniu 13.01.2009r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie świadczeń na podstawie przepisów ustawy z dnia 04.09.2008r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach FUS poprzez przeliczenie podstawy ich wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie można ustalić podstawy wymiaru składek oraz ustalenie wysokości świadczenia w sposób najbardziej korzystny.

Decyzjami z dnia 13.03.2009r. Oddział ZUS dokonał przeliczeń podstawy wymiaru świadczenia począwszy od dnia 01.01.2009r. ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na poziomie 132,90 %.

W dniu 10.12.2013r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie świadczeń w rozpoznaniu, którego organ rentowy stwierdzając błąd w dotychczasowych wyliczeniach dokonał korekty świadczenia i przekazał należność z tego tytułu za okres trzech lat od daty złożenia wniosku.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją wnosząc o wypłatę przeliczonego świadczenia od miesiąca złożenia pierwszego wniosku o przeliczenie tj. od 01.01.2009r.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne w sprawie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporny pomiędzy stronami jest fakt, że świadczenie, które ubezpieczony otrzymywał do dnia wydania zaskarżonych decyzji z dnia 17.03.2014r. było ustalone w błędnej wysokości. Organ rentowy uznając swój błąd w tym zakresie, dokonał stosownej korekty i wypłacił należność z tego tytułu poczynając od dnia 01.08.2010r.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczony może domagać się wypłaty wyrównania świadczenia od miesiąca złożenia pierwszego wniosku o przeliczenie tj. od stycznia 2009r., czy jedynie za trzy lata od złożenia przez niego wniosku z dnia 30.08.2013r.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz obowiązujących przepisów prawa nie ulega wątpliwości, iż brak jest możliwości zrekompensowania ubezpieczonemu strat poniesionych w związku z pobieraniem zaniżonego świadczenia w inny sposób niż tylko wypłacenie mu zgodnie z przepisem art.133 ust.1 pkt.2 wyrównania za okres trzech lat poprzedzających datę złożenia wniosku w rozpoznaniu, którego stwierdzono błąd w dotychczasowych ustaleniach.

Jak wynika bowiem z treści art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013 poz.1140 ze zm.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt.1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Prawidłowa jest zatem, zdaniem Sądu, zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 17.03.2014r. w sytuacji gdy, w świetle obowiązujących przepisów brak jest możliwości wypłaty ubezpieczonemu wyrównania za okres wcześniejszy.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia